

et Finansaar som det nuværende, hvor uhyre mange i vor Befolkning er ganske overordentlig vanskeligt stillede.

Hvis man anvender Regelen om den 10 pCt.s Formindskelse af Beskatningen, vil Fordelingen komme til at virke paa en ganske særegen anstødelig Maade i denne Situation; thi det er givet, at naar Ministeren kan uddele 9 Mill. Kr., er det bl. a., fordi han har formindsket Tjenestemændenes Løn saa og saa meget ud over Priseniveauet, fordi man paa dette Budget har formindsket Bevillingerne til en hel Række Formaal, som man har knappet ned til det mindste, man mente at kunne yde, fordi man ogsaa er gaaet til at formindske de sociale Ydelser, skønt det ikke i saa høj Grad kommer til Udtryk i dette Finansaar. Men hvorledes fordeles de Beløb, som her er taget?

For at begynde med Tjenestemændene: Man har i Forvejen stillet det saaledes, at en Departementschefs Afsavn i Anledning af denne Krise er noget over 20 Kr. pr. Maaned og en ugift Portørs Afsavn henved 30 Kr. om Maaneden. Altsaa, i Forvejen er de bedst stillede blevet overordentlig gunstigt stillet i Henseende til det Afsavn, de skulde lide; saa kommer man med Indkomst- og Formueskatteuddelingen, og dér vil Portøren, som maa lide 360 Kr.s Afsavn, faa en Skattelettelse paa 2 Kr. 20 Ø., medens den høje Embedsmand, der foruden sin Løn har Bierhverv og maaske Formue, saaledes som saa mange af vore højtstaaende Embedsmænd, rimeligvis i mange Tilfælde vil faa hele det Afsavn, han har lidt ved Tjenestemandsløven, godtgjort paa Skatte-loven. Hvorledes vil ikke en saadan Ordning føles? Vil man kunne se nogen social eller økonomisk Retfærdighed i den Fordelingsmaade?

Og fører man det videre ud over paa alle de øvrige Befolkningsklasser, vil akkurat det samme Billede tegne sig, der vil i nogle Tilfælde kun falde en Draabe aldeles betydningsløst, men andre Steder meget store Beløb, som faktisk er erhvervet ved en Række af de Beparelser, som er foretaget her paa kulturelle og sociale Omraader, ved Nedsættelse af Tjenestemandslønningerne og ved Nedsættelse paa de sociale Love.

Vi maa derfor mene, at naar man mener at have Raad til at fordele 9 Mill. Kr., bør

det ske ved at yde Hjælpen dér, hvor der i Øjeblikket virkelig trænges dertil, og skønt Kommunerne nu ved Skattelovgivningen paa Motorvæsenets Omraade har faaet forskellige Bidrag, som vi i høj Grad glæder os over, at de har faaet, vil ingen kunne bestride, at Kommunerne fremdeles mange Steder maa virke under et Tryk, som igen byder dem at lægge et stærkt Skattetryk paa de kommunale Beboere. Hvis man stiller dette Beløb paa 9 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne, vil hele den kommunale Beskatningsform kunne anvendes paa en ganske anderledes betryggende og retfærdig Maade end ved den draabevis Tildeling efter Indkomst- og Formueskattens Princip, som her finder Sted.

Jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer af Tinget, som kan dele disse Betragtninger, om, naar Forslaget om at overføre et Beløb af 9 Mill. Kr. til Skatteparagraferne, kommer til Afstemning, da at stemme for den Anmærkning, som tillader at anvende dette Beløb til Kommunerne. Det er foreslaaet, at Fordelingen skulde ske i Forhold til Kommunernes Udgifter til Aldersrente, saaledes at den hver Kommune i Henhold til Aldersrenteloven i Finansaaret 1927—28 tilkommende Refusion forøges med den forholdsmæssige Andel i Beløbet. Naar vi har valgt Aldersrenten som Grundlag for Fordelingen, er det, fordi Aldersrentens Byrde er paalagt af Staten, og navnlig af Hensyn til, at den Lov, som gælder for den Aldersrente, Kommunerne skal have Refusion for i Aar, ikke i høj Grad præges af selvstændige kommunale Beslutninger, men aldeles afgjort af Statsbeslutninger om, hvorledes Aldersrenten skulde være, og dernæst i Almindelighed, fordi vi mener, at en Fordeling efter Aldersrenten vil være den retfærdigst mulige i Forholdet til Kommunerne.

Jeg vil kun tilføje een Ting endnu. Den højtærede Minister stillede i Udsigt, at han til Efteraaret vilde fremsætte Forslag om en Revision af Formuebeskatningen og tillige af Selskabsbeskatningen. Det er selvfølgelig ikke min Mening paa nogen Maade at komme ind paa disse Spørgsmaal her ved denne Lejlighed, jeg skal kun ganske kort sige, at i den Krisetilstand, som for Øjeblikket eksisterer, virker de Bestemmelser, der er, om, at Formuer, som ikke